

Szerkesztőség:
Kazinczy-utca 1.
sz. l. em. (Király-
utca sarkán).
Kiadóhivatal:
Wolf M. könyv- és
papírkereskedésé-
ben, Király-utca,
Hattyúepület.
Megjelenik vasár-
nap kivételével
minden nap este 5
órákor.

PÉCSI ÚJSÁG

(„PÉCS”)

POLITIKAI NAPILAP

Előfizetési árak:

Helyben:
Egész évre. 10. —
Egy hóra. . . 1. —
Videkre:
Egész évre. 12. —
Egy hóra. . . 1.20
Egyes szám ára
Pécsett 4 kr., vi-
déken 5 fr.
Egyes számok
kaphatók minden
lapelárusítónál.

Pécs, 1894.

Csütörtök, április 5.

81. (1144.) szám.

A helyzet.

(A „Pécsi Újság” tudósítójának távirata.)

Budapest, április 4.

Olyan zűrzavaros, bizonytalan még nem volt a helyzet, mint most. Az egyházpolitikai kérdések teljesen háttérbe vannak szorulva. Ezzel az immár agyoncsépett témával senki sem akar foglalkozni. Erre az elposványosodott térre nem megy ma már senki. Inkább érdekeli bárkit a pártok özszegabályodása. A legfrissebb politikai pikantéria.

A függetlenségi párt népszerűségi tort ül Kossuth temetése után. Megkezdődött a versengés a Kossuth-örökség iránt. A két pártra szakadt függetlenségi és 48-as elemek megkezdte a nagy hagyatékú tárgyalást. A politikai üzlet dominál mind a *Justhék*, mind az *Edtvösek* táborában. A Kossuthi fiuk olyan hódolat és kitüntetések tárgyai, a minóban nem részesült még soha egyszerű polgár. Megyék, városok, községek, egyesületek, társulatok küldöttségei jelennek meg előttük, hódoló nyilatkozatot tesznek, a melyeket Kossuthi Ferenc, mint valami trónkövetelő, kegyesen elfogad és legmagasabb válaszban részesít. Ebben a cifra komédiában több a szentimentalizmus, az érzélgés, a tettetés, de különösen a reklámhajzásat, mint a valóság. Szerencsére több eszköz van a Kossuthi fiuknak és be tudják látni, hogy ilyen had élen politikai akcióba lépni lehetetlen. Azént mind a két Kossuth óvatosan tartózkodik minden politikai nyilatkozattól, különösen pedig kerüli az *el-szegedés* kérdését bármely párthoz. Az *Edtvösek* a legrikítóbb Kossuth-színű jelmezeket öltötték föl, de azért nem csábították el vezérüknek Kossuthi Ferencet. Az anyapárt kissé mérsékeltbe és szerényebb, de célt nem ért Kossuthi Ferencet, kit mindenki a legkorrektebb jellemnek, eszes, tiszta főnek és főképp puritán beállítottság embernek tart. Sőt sajnálják, hogy ez a derék, komoly jellem néha alaposan kompromittálva van az őt körülrajongó Kossuthista tábortól. Mindenki azt hiszi, hogy *Kossuthi Ferencz neve körül egy tiszta erkölcsű, becsületes, újonnan szervezett függetlenségi pári keletkezik*, mely méltó le-téteményese lesz annak a fenséges ideának, a melyet a Kossuthi név képvisel és a melyet ezek a mostani

piszkoskeztű, értelmetlen Kossuth-imádók parázna öleléstükkel csak be-kormoznak.

Ahhoz a nagy eszméhez, a melyet Kossuth Lajos képviselt, akkora jellem, akkora becsületesség kell, mint a minővel nagy hazánkfia birt és a melyet Kossuth Ferenc teljesen átörökölt. Kossuthi Ferenc képes lesz az annyiszor szégyenbe hozott, komolyságából kivetkezett függetlenségi zászlót ujra régi fényébe vissza-helyezni és megalkotni az *új közjogi ellenzéket*, mely azonban valószínűleg nem a mostani függetlenségi elemek-től fog állani, a melyek valóban a legkétesebb értékűek. Ezt tudja Kossuthi Ferenc és azért csak *„Drei Schritte von Leit.”* beszél velök. Erzi is ezt mind a két függetlenségi párti árnyalat és erős mozgódás vehető észre a két táborban. Nem tudják, hogy örüljenek-e, vagy sirjanak, de általában a konsternáció.

A *szabadelvéi pártban* is erős a bomlás megint. Minden összejövetelnél zajos incidensek merülnek föl. A legkisebb kérdések képesek izgalomba hozni az elemeket. Mindenki „kilépéssel” fenyegetőzik. A Kossuth-kultuszban teljesen szabadjára eresztetett a párt és sok elem már annyira bele keveredett a Kossuth-kultuszba, hogy többé már a nagy ünnepegek után vissza sem akar térni a régi tűzhelez, hanem *„külfanadózó”* lesz. Ilyen zavar folytán az előbbi napokban *megsértett önértékek* perse most szabadabban emelik fel szavukat. Anyai bizonyos, hogy Wekerle Sándornak jól össze kell szedni minden erejét, hogy táborát ismét összebaronsolhassa. Talán ez még sikerül is neki, mert tulajdonképpen nem ő a *bűnbak*, hanem a képviselő-ház elnöke *Bánffy Dezső* báró, kit most két oldalról is támadnak. A hirlapírók, kik akciót indítottak az ellen, hogy vonja vissza a rendeletét, mely a képviselőházi írói karzat látogatóinak szabadságát és reputációját mélyen sérti. De a függetlenségi párt is erős akciót indít *Bánffy Dezső* ellen, a ki *„elbujdosott”* a Kossuth-temetéstől. Valószínű, hogy *Bánffy Dezső* lesz az első áldozat, de vajjon a fölkeltezt országn megelégszik-e ezzel a sovány falattal és nem követel-e több emberáldozatot? Ez majd elváltik.

Deita.

Szilágyi miniszter harkányi beszéde.

Értesítettük olvasóinkat, hogy *Szilágyi Dezső* igazságügyminiszter a mult héten Harkány községben elnökelt a felső-baranyai református egyház rendkívüli közgyűlésén. A miniszter urnak látogatása meggyekben az országos gyász miatt kisebb figyelmet keltett, mint rendes körülmények között, pedig *Szilágyi*, mint mindig, ez alkalommal is székségét éreztette politikai nyilatkozatoknak, mely oly érdekes részleteket tartalmaz, hogy azt, ha mindjárt néhány nappal később is, annál is inkább közöljük, mert az országgyűlés szünetelése óta a megváltozott körülmények között kettős érdeklődést kelthetnek a polgári házasságról szóló törvényjavaslat megteremtőjének szavai, melyek a következők:

„Különösen két dolog az, — így szolt a miniszter — „amelyre figyelem-tetni kívánok. Egyik az, hogy az egyház-politikai reformok bármiként dőljenek el, a mi református egyházunkra immimms veszélytelen nem fognak jáni. Az eszmék, amelyek e javaslatokban fölmerültek, nem aluznak el többé, hanem utat törnek s haladnak a cél felé; s mert ez eszmék alapja a szabadság, az az egyház, az az evangéliumi szabadság eszméjére épült s nem magasra, az az egyház a szabadság eszméjétől nem tarthat, nem félhet, sőt örömmel üdvözölheti azt.

A másik az, miszerint el ne feledjük soha, hogy a mi egyházunk nem föltilról alapítottat, hanem a nép kebelében, a fekete földben csirázott ki, hitbuzgóság és páratlan áldozatkészség növelte nagyra, vész és viharok erősítették és terhek sulya alatt izmosodott; ennélfogva létét a változó viszonyoktól — alapja a sziv meggyőződése lévén — még a valóban nagy terheltesé mellett sem lehet feltetni. Tudja, hogy az egyház fontartása nagy erőfeszítésbe, áldozatba kerül s különösen a közművelődés és fölvilágosodás oltárára hozott áldozatainak talán erőnkét is fölhaladták. Azonban közel, sőt talán már nagyon közel időben, az állam is méltanyolni fogja azon óriási áldozatokat, melyeket a protestánsok a haza oltárára hoztunk, a mennyiben egyházunk mindig szorosban egybekapcsolva érezté magát a hazával, nem voltak soha ennek határain kívül irányuló vágyai, törekvései s nem lesz soha magyar református ember, ki a haza ügyétől eltérő célt apolna kebelében. — Azt, a mit a református egyház az ő kulturális és vallásékölesi intézményeiben — a haza oltárára áldozott, több mint 200 éven át észre sem akarták venni, meg sem emlejtették; az 1848. évi XX. t. c.-ben ismerté el először a törvényhozás, igattá tervénybe az egyház nagy szolgálatait elősegítő támogatásról való ígérést és jöhetnek bármely változott körülmények, az állam ez ígért bevaltása elől többé ki nem térhet, ez ígértezt be fogja váltani s legheibbebb tamasztat nemes céljaiban előre

fogja segíteni és pedig nem mint eddig, évről-évre adott s ajánlott segély, hanem törvénybe ígrott — a többi egyházak javadalmához arányosított — állandó összegben.

A tartozás, a százados mulasztások e pótlását előadhatjuk, a nélkül, hogy autonómiankat, melylyel soha az alkotmányjal, a haza érdekeivel ellentétbe nem jutottunk, hiven meg ne örizzük. — Ez az a talaj, a melyből hitszilradságunk s bamalatos aldozatkészségünk kiciszárít, mely jövőre is legbiztosab alapot képezhet. Mi hívei vagyunk a királynak, hű hű hazánknak, köztünk nemzetellenes tanok, eszmék soha talajra nem lehetnek, ezért önkormányzatunkat föl nem aldozzuk; mert életünk gyökeret vágnok el.

Apjok továbbra is, és pedig a változott viszonyok által parancsolt kettős buzgalommal református népként hitbizgóságát s jellemző aldozatkészségét vegyük igénybe továbbra is, azonban szüntessük meg a teher megosztásában lévő aránytalanság kiáltó ellentétét és ne feledjük, hogy az aldozatkészséget túlfeszíteniünk nem szabad. A magyar református egyház vallás-erkölcsi és nemzeti missziót teljesít, mit egymástól soha el nem választott. Azért hittel, reményvel nezzük a jövőbe, magunkban birva a fontatór erőt és tegyük meg hiven az egyháznak érdeke által parancsolt kötelességeinket.

Fölöslegesnek tartjuk annak leírását, hogy a miniszter szavai mily nagy lelkesedést keltek a jelenlévő egyházi és világi férfiakban.

Temetés után.

Budapest, április 3.

F—y. Sirva tettük örök nyugalomra, az egész nemzet osztatlan kegyeletétől kísérve hazai földre — s kívánság szerint — neje és leánya mellé. Elisíratta a nemzet, Magyarország népe és volt világra szóló gyászpompa, a minőhöz hasonlót aligha látunk egyhamar!

De az életnek is vannak elutasíthatatlan kívánalmai, jogos igényei. S a mint a családi életben is az idő enyhíti a legmélyebb és legsúlyosabb fájdalmakat, enyhítenie kell a nemzet fájdalmát is, mert „neked élned kell, óh nemzet!“

A társadalomnak épügy, mint a törvényhozásnak erkölcsi és vissza nem utasítható kötelessége a mindennapi élet sürgős kívánalmainak eleget tenni s legkevesébbé az a nemzet lehet hivatva gyászba borult csüggedéssel a haladás útján megállni, a mely Kossuth Lajos emlékért véste szívébe, ama Kossuthot, a ki egész életén át csak munkát, kötelességgeljesítést és előre haladást tanított.

Ép azért föl kell venni az országgyűlésnek munkálkodása fonálát, melyet egy oly emlékezetes és nagy fontosságú általános vita bezárásával szakított meg az ünnepek előtt.

Igaz, Kossuth halála folytán a képviselők, majdnem kivétel nélkül, mind Budapesten maradtak és így nem mehetett teljesedésbe azon jogos kívánságuk, hogy néhány napra haza utazhassanak s gazdaságuk után nézheszenek. Ezen szempontból tehát csakugyan méltányos az a kívánság,

hogy az ülések ne ezen a hét folyamán, hanem csak a jövő hét kezdetén nyitassanak meg újra. De akkor azután okvetlenül meg kell kezdeni a munkát és pedig föltétlenül a házasságról szóló törvényjavaslat fölötti tárgyalás folytatásával.

El kell ugyan készülnünk arra, hogy különösen az egyházipolitikai reformok ellenségei a szélső baloldalon, támogatva természetesen a nyíltan bevallott ultramontánok által, azon lesznek, hogy még Kossuth halálából is tőkét faragjanak a szabadelvű reformok megbuktatására, vagy legalább azoknak minél továbbra való elhalasztására.

Ezek az urak föl fognak szólalni a képviselőház első ülésén a napirend előtt, mindenféle rekrimációkkal és szemrehányásokkal állva elő, de valami tényleges követeléssel nem léphetnek föl és így határozat hozatalnak vagy tényleges tárgyalásoknak ugy sem lehet helye; ha pedig határozat indítványt nyújtunk nekik föl, azt ki kell nyomatni és ha a ház beleegyezik, napirendre tűzteni, vagy a képviselőház szavazással úgy dönt, hogy egyáltalában tárgyalatni sem engedni az indítványt.

Ha megvizsgálja az ember ezeket az állítólagos gravameneket, a legnagyobb igyekezet mellett sem lehet kitalálni, hogy mit is akar az ellenzék.

Az első kifogás — és ez egészen vereszáju — a ház elnöke ellen fordul.

Hát, mit kívánnak a tisztelt urak Bánffy Dezső bárótól? Tán azt, hogy osztózzék az ő politikai nézeteikben? Azt hiában fogják éppen ő tőle kívánni. Vagy utólag akarják arra szorítani, hogy jelen lett légyen Kossuth Lajos temetésén? Ezt most már nem lehet megcsinálni. Vagy nem elég jó név és előkelőség nekik Andrássy Tivadar gróf és Perczel Dezső, a ház alelnökei, a kik ott voltak a képviselőház tagjainak élén? Mellesleg megjegyezzük még azt is, hogy a szabadelvű pártiak sokkal nagyobb számban voltak, mint az összes ellenzékiek.

Hisz a ház határozata egészen világosan úgy szól, hogy az elnök állítja össze a küldöttséget, de arról, hogy az elnöknek kell azt vezetni, egy szó sem volt a határozatban, a mint hogy ezt a ház különben sem rendelhetné el, mert csak nincsen fegyelmi joga az elnök fölött. Hát Magyarországon már azt is rossz néven veszik, ha valaki hiven és büzzön megfelel kötelességének, mint egyházi gondnok is? Ez a legujabb kifogás. Bánffy Dezső báró a képviselőházban történt elfoglaltsága folytán ugy is kénytelen volt a kertileti egyházyűlés üléseit már háromszor elhalasztani és most már, az egyház fontos anyagi és erkölcsi érdekeinek csorbítása nélkül lehetetlen volt az egyházyűlés megtartását tovább halasztani. Ott Bánffy-

nak kellett elnökölni. Hogy merik azt komolyan kifogásolni? A mi pedig a szónoklatot illeti, tisztelet Bánffy okosságának és eszének, kiválóbb egyént nem lehetett volna találni Jókainál, a nagy költőnél, kinek beszéde, a halotti bucsuzató beszédek eme remeke annyira megtudta indítani és egyszersmind föllekesíteni a jelenlevőket, hogy még Kossuth fia is sirva borultak Jókay nyakába. Pedig, ha Bánffy jelen van, okvetlenül ő neki kell tartania a beszédet és így Jókai beszéde, az ünnepegy legkimagaslóbb pontja, elmaradt volna.

A másik sérelem, a kormány távolmaradása a gyászünnepekről. No, csak ilyenekkel álljanak elő! Erre igen rövid a válasz. A miniszterek egyszerűen nem mentek el ez ünnepeyre, s ők semmikép sem felelősek a törvényhozásnak azért, hogy ők a kegyeletnek külső formáját magukra nézve mikép határozzák meg. De ha végre bizalmi kérdéssé teszik, meglátja az egész világ, hogy mily nagy többséggel rendelkeznek Wekerle és miniszterhársai.

Ez a kérdés tehát szintén elesik, ép úgy, mint a többi kívánalmai az ellenzéknek, a melyek különösen Kossuth érdemeinek törvénybeiktatására vonatkoznak. Ezt a ház már nem is tárgyalhatja többé az ülésszakban; Justh Gyula és Herman Ottó indítványainak elvátése következtében a házassályok értelmében ez a kérdés ezen ülésszak alatt szóba sem hozható.

Marad tehát az a „félelmetes“ kérdés: Miért alkalmazott katonákat a belügyminiszter?

Ez volna a legkivánatosabb kérdés, mert akkor legalább meg fogja hallani ország-világ, hogy milyen rakoncátlansággal kellett megküzdeni a fővárosi rendőrségnek és hogy ha volna kifogás, ez csak az lehetne, hogy nagyon is kíméletlenül bántak a csőselékekkel eleinte és nem kergették őket széjjel nagyobb erélylyel azonnal. Ebben az ügyben azután még a mérsékelt ellenzék is a belügyminiszter mellett fog szavazni. Az a nagy riadalom tehát csak üres szószaporítás, még az a fenyegetés is, hogy a szélsőbaloldal néhány tagja az első ülésen Bánffy meg szóhoz sem engedni, olyan lármát csapnak. Isten neki, ezzel ugyan nem sokat érnek el, mert Bánffy rövidesen fölfüggeszti az ülést és hogy ha majd 10 perccel később megnyitja, majd meglátjuk, hogy hány szákkal telik a lármából a szélső baloldal nagyobb dicsőségére.

Érdekes adatok a magyar paraszt józan gondolkodásához, a mit vasárnap, a temetés alkalmával tett megjegyzések közt hallottunk. Az egyik paraszt egyre azt hajtogatta: Mégis jó a király, a ki megengedte, hogy Kossuth Lajos hamvait akadálytalanul

hazahozzák és hogy Kossuth fiai köztünk marhassanak; a másik meg: Nagyon jó ember az a Jókai, az a nagy költő, a ki ilyen isteni beszédet tartott, pedig azt mondják, hogy a multkor, mikor jubileuma volt, melyen részt vett az egész Magyarország, csak egy ember feledkezett meg Jókairól: és az — Kossuth Lajos volt.

Magyar hírlapirók sztrájkja.

Budapest, április 4.

(F-y.) A mindinkább szaporodó és valljuk be, nem egészen az igényekből, hanem hamis üzleti válatokból támadt napilapok módolett növekedt a hírlapirók száma; s különösen a képviselőházi tárgyalásokat tudósítás és megbeszélés alakjában feldolgozó újonc-tudósítók, a kik különösen az utolsó hetek izgalmas napjaiban sokkal több időt töltöttek a képviselőház folyósóján, mint annak irói karzatán, némelyek tán csakugyan azért, hogy ott hivatalosan hallgatozzanak és settenkedve megjegyzéseket s titkokat elkapjanak.

Ebből azután tényleg teljesen tarthatatlan állapot származott. Bárna mondhatni, hogy a képviselő és a miniszterek már nem is érezhetők magukat biztonságban a ház folyósóján. A képviselőház ettermében pedig az asztalok több mint félt rendesen senki által sem ismert, különböző, ugynevezett hírlapirók, a kikről azt sem tudta az ember, hogy valóban hírlapirók-e, vagy csak arrogálják maguknak e nevet, — foglalták el, úgy hogy nemcsak a képviselők, hanem azon előkelőbb hírlapirók is, a kik bizonyos társadalmi állást is foglalnak el, már be sem mertek menni a képviselőház ettermébe.

Megestét még az a furcsa dolog is, hogy egyszer-másszor Csávósy háznygy egy ilyen „írodalmi férfiúnak” kijelentette, hogy nimen jussa az ettermében helyet foglalni, a mire a megszólított eklelen öntelleggel vagott vissza, hogy mutasson föl a háznygy ily szabályzati intézkedést, ő bizony ki nem megy az etterméből, mert neki van jegye az irói karzatra. A jó háznygy pedig erre odább állott és túrte ezt a hallatlan „önérzetet” szó nélkül.

Ezek a híhetetlen állapotok, melyek tarthatatlanságát különben az a körülmény fokozta, hogy a képviselőház helyiségei nagyon is szűkek, alkalmatlanok, és céljuknak semmikép sem megfelelőek, óriási fölháborodást idéztek elő az utolsó hetekben s nap-nap után kérték az ház elnöket a képviselőket, az igaz, majdnem kivétel nélkül ellenzik, hogy segítsen a bajon, hogy vessen már egyszer véget ennek a ferde helyzetnek.

A ház elnöke erre csakugyan keresztet is módot, hogy segítsen a vizsáz állapotokon. Sajnos, oly lépésre határozta el magát, mely minden igazságossággá és jószóltsággá mellett mégis kétségtelenül tévesztett volt, mert lehetett volna bárna ugyanezt az intézkedést megállapítani és keresztül is vinni minden ellenzés nélkül, ha ugyan a képviselőház elnöke bírt volna annyi belátással, hogy előzőleg egy-két előkelő képviselő-hírlapiróval pl. Jókai-val, Falkal, Csávósyval, Bolgárral, Holló Lajossal, Mikszáthtal megbeszélte volna e kérdést. Ezek egytől-egyig örömmel ragadták volna meg az alkalmat, hogy ezen időtelenség segítsenek és akkor megmondták volna neki azt, a mit mindenképpen azonnal proponált volna, hogy fogadják el az angol képviselőház rendszerét. Ott ugyanis minden lap számára kiállt a

képviselőház elnöke a szükség szerint egy-két, a lap nevére szóló oly jegyet, a mely a tudósítót esakis az irói karzat használatára jogosítja föl. A képviselőház folyósóján való tartózkodásra az ily jegyek semmi szín alatt sem jogosítanak. S ez a helyes. Az a reporter, a kit egynemely szerkesztőség — nem tudjuk, mi okból — nem nagyon tud megválogatni, teljesen megfelelehet kötelességének az irói karzaton is. Azonkívül az angol képviselőház elnöke előbbkelő hírlapirók részére kiállt névre szóló külön jegyeket, a melyekkel az illetők az ülésterem kivételével a ház minden részében, tehát a folyósókon is megjelenhetnek. Hogy kinek juttasson az elnök ily jegyeket, azt saját belátására lehetett volna bízni; az előbbkelő, mondhatni jogosult hírlapirók, bizonyára kaptak volna ily jegyeket.

Mit tett azonban Bánffy Deszó báró? A nélkül, hogy csak egy szót is szólott volna valakinek, a képviselőház legutóbbi rendes ülése után egyszerűen szabályrendeletileg kimondta, hogy a hírlapirók kivétel nélkül teljesen kizártnak a képviselőház folyósóiról és összes mellékhelyiségeiből; ők esakis az irói karzaton maradhatnak, de oda is nem úgy, mint eddig a ház folyósóján el, hanem a pincehelyiségekbe az irói karzathoz vezető esigalépesőn juthatnak.

De ez még nem volt elég. Ő azonkívül, hogy ez az intézkedés tényleg keresztül is vitessék s hírlapiró fia se jöhessen ki a karzatról a folyósóra, azonnal be is falaztatta mindkét irói karzatnak az azt ajtáját, a mely a folyósóra vezetett. Az új intézkedésről pedig egy körülvéiben értesítette az összes lapokat, azaz megbüntette egynéhány rakonétaul és tényleg nem odaváló újdonsült hírlapiró tola-kodása miatt az összes hírlapirókat, közöttük a legelőkelőbbeket is; azokat, a kik egész szerényen visszahúzódva élnek hívtasúknak; végig hallgatták a rossz levegőben a négyórán képviselőházi ülésnek, hogy azután hasábj száma irhassák a vezérlekket és az érdekes apróságokat. Hogy ezek mit vétettek és hogy mivel érdemelték meg azt a furcsa büntetést, hogy nekik most valóságos alagutakon kell földmászkalniok abba a szűk kalitkába, melyet irói karzatnak neveznek és évtizedek óta jöhízemüleg élvezett jogukról, hogy t. i. a képviselőkkel, némelyek a miniszterekkel is, bezzeg nem a saját, hanem a miniszterek érdekében érintkezessenek, megfosztatnak, az valóságos réjtély.

Igaz, van annak a szabályzatnak egy intézkedése, miszerint a házelnöknek joga van egyes előkelőségeknek és az azzal az elnök egyes hírlapokat is ért, adni oly jegyet, melylyel mindenütt megfordulhatnak a házban. Csak az a baj, hogy ezzel a jeggyvel nem lehet élni, mert a ki a folyósóra megy, az sohasem tud bejutni az irói karzatra mióta befalazták az ajtókat és aki a karzaton van, nem juthat a folyósóra. Szóval, a dolgoknak erőleisi épügy mint gyakorlati szempontból nagy fogyatkozásai van.

Volt is óriási fölháborodás az egész hírlapirói testületben, természetesen leginkább azoknál, akikkel tényleg méltánytalanság történt. Ezek most összeállottak és bár mindgyíkok bevallotta, hogy az eddigi állapot tarthatatlan és valóságos visszataszító, mégis elragadtatták magukat egy oly lépésre, melylyel szintén nem lehet helyeselni, és amelyből immár egy nagyon kényes és nehezen gyógyítható helyzet áll elő. A hírlapirók t. i. a helyet, hogy előbb megkísérlették volna azt, hogy Bánffy báróhoz, aki végig mégis csak valamelyes ur, és a mellett a képviselőháznak még elnöke is, forduljanak, körülírt kívánásokkal és megoldási módozatokkal,

sonica elhatározták egyhangulag, hogy addig, míg a képviselőház elnökének ezen szabályzata fennáll, ők el nem mennek többé a képviselőház irói karzatára és a képviselőház tárgyalásairól semmiféle tudósítást nem közölnek. Ezt az összes lapok szerkesztői és kiadói írásbeli szerződéssel állapították meg, amely tényleg kötelező és ki nem játszható és minden bevezetési tektória nélkül értesítették ezen határozatról a ház elnökét levélben.

No, az már mégsem járja! A hírlapirók egyeteme nem konstituált hatóság, nem egyenrangú tényező a törvényhozás egyik házával, hogy ily fennben beszéljen a képviselőház elnökével és tulajdonképpen a képviselőházzal, mert maga a ház elfogadta ezt a szabályzatot, amely szóról-szóra azonos azon szabályzattal, melyet évekkel eelőtt Péchy Tamás életbe is léptetett, esakhogy pár nap mulva ismét hatályon kívül helyezte.

A hírlapirók ezen eljárása tényleg az ellenkező hatást idézte elő. Alig van oly képviselő, aki most egész fölháborodással nem ille né a hírlapirókot a legfurcsább kifejezésekkel és elnevezésekkel, és egyszerre mind Bánffy mellé áll, azon Bánffy mellé, akit különben szeretnének vízbefojtani az ellenkellen. A hírlapirókra nézve az ily lelkiállapotból nem hiszük, hogy előny származnék.

Ily kanapé proecessusokat mindig higgadtan kell megítélni, és ha az egyik fél túl is lö a célon, nem jó avval válszolni, hogy a másik még tovább lö.

Hogy mit fog a közönség a lapok ezen eljárásához mondani, az egészen más kérdés, azt intéztek el a lapok olvasóikkal. Még az ellen se lehet valakinek kifogása, hogy a lapok összeállanak és ha sérelem esett rajtuk, egytessen eljárásban állapodnak meg, de ballépés, hogy mint-egy ultimatumokat küldenek a ház elnökéhez.

A politikai helyzetre nézve különben valóságos áldás volna, ha a hírlapirók néhány napig csakugyan egy szót sem hoznának a képviselőházi tárgyalásokról. Sola ily gyorsan nem fejeztek volna be oly nagy fontosságú kérdést, mint a jelen esetben.

HIRROVATUNK.

Pécs, április 3.

— Mikor Kossuth Lajost Pécssett akarták elfogni. Eddig úgy tudtuk, hogy Kossuth, világlelőben egyetlen egyszer sem fordult meg Pécssett, noha — mint ez az ő szerkesztésében megjelent Pesti Hírlap azon időbeli számaiból kitűnik — jól ismerte a pécsi viszonyokat és most holta után ime kiderül, hogy mégis csak itt volt ő nálunk, aztán meg olyan vendég-látással is fogadták, a milyennel nem minden halandót tündettek ki akkoriban. Kódos, hideg októberi nap volt, midőn Kossuth 1854-ben nejevel teljes inkognitóban Pécsre érkezett. Kiszállván a vasuti kocsiból, flakkerre ült volna, ha talált volna ilyet akkor Pécssett; de minthogy akkoriban flakker nálunk még nem volt, csak úgy az apostolok szeréken ballagott a városba, hol a Hétfejedelemben szállott meg. Mire elrendezkedés az emeleten számukra kijelölt szobákban, az emelet felé járt az idő. Hozzá fogtak aztán valami vasesora-félenek előkészítéshez, mit magukkal hoztak egy csomagban. Még együtt ültek az asztalnál, midőn egyszerre valami zaj ütött meg füluiket. Mintha a távolból jött volna ez a dissonáns moraj, mely majd erősebben, majd gyöngébben hallatszott, de folyton közeledett és végre a Hétfejedelem elé ért. Itt már tisztán kivehető volt, hogy az utém emberekságg esdült össze, mely létrementlenül zajongott. —

Kossuth az utazástól kimerült ugyan, mégis mielőtt pihenőre tért volna, a vendéglőbe szándékozott menni egy kis kártyajátékokra. Most azonban lemondott erről, sőt erősen magára is zárta az ajtót. Léptek hallatszanak. A lépcsőfolyórán katonák jönnek az emeletre, fegyveresorompóssal haladnak a folyosón végig s Kossuth ajtaja előtt megállanak.

Halt! Gewehr bei Fuss!
Kossuth elcsap, sejtí, hogy őt keresik, mindenre el van készülve.

Kopogtatnak. Félve nyitja ki az ajtót, melyen egy osztrák tiszt s Rogály, Pécs akkori rendőrfőnöke léptek be. „Sie sind Ludwig Kossuth, wir nehmen Sie im Namen des Gesetzes in Haft!“ (On Kossuth, a törvény nevében letartóztatjuk.) „De uram! — felel Kossuth szintén németül — önköcsalódnak, én Wernerberger Richard mérnök vagyok.“ Az osztrák tiszt gyomosan mosolyog, Rogály pedig kétkedve csóválta a fejét. — Igazolja magát! Kossuth — most már Wernerberger — odanyújtja neki iratát, melyek kétségelenné tették állását. Erre aztán a fősóltur hosszú orral távoztak. — Ezt a kis történetnek, mely szóról-szóra megfellel a valóságának, Wernerberger ur, a dunagőzhajózási társaságnak nyugalmozott mérnöke, kit akkor helyezett át Pécsre, mikor ez a furesa félreztetés érte, maga mondta el nekem. Wernerberger arcvonásait annyira hasonlítanak Kossuthéhoz, hogy első pillanatra bárki Kossuthnak nézne. Az öreg ur — noha még máig sem tanult meg magyarul — büszke arra, hogy őt egykor Kossuthtal cseréltek föl. T . . . i.

— **Gyásznapfély a realiskolában.** A pécsi általános főrealkola Eötvös-önképző-középsorú, azaz április 8-án tart Kossuth emlékére gyásznapfélyt. A tárgysorozat következők: 1. Előnk megnyitja beszéd, tartja Gerecz Péter dr. 2. Kossuth Lajos jellemé, írja és fölvolvassa Stark Zsigmond VIII. o. t. 3. „Kossuth Lajos“ (Bartók Lajostól), szavalja Groschits Elek VII. o. t. 4. „Kossuth mint szónok“, fölvolvás, írja Stark Lajos VIII. o. t. 5. „Kossuth Lajosnak“ (Léway Józseftől), szavalja Hónig József VIII. o. t. 6. „Kossuth a magyar népkelésben, értekezés, fölvolvassa Berger Rezső VII. o. t. 7. „Kossuth“ (Hindorfól), szavalja Kaiser Aladár VII. o. t. 8. „Kossuth és Potéfi“, írja és fölvolvassa Greiner József VIII. o. t. 9. Befelező beszéd, tartja Fein Jenő VIII. o. tanuló.

— **Személyi hír.** Dr. Goldberger Ignác négy hetet a Rivierán, San Remóban és Nizzában töltve, ismét visszaérkezett Pécsre. Baranyamegye tisztifőorvosa, Dr. Mendl Lajos ugyanonmért a jövő héten érkezik Pécsre vissza.

— **A pécsi realiskola kibővítése.** Tegnap hírtünkbe a pécsi főrealkoláról tolliba csuszott be, a mennyiben azt írta, hogy a jövő tanév kezdetére meg fog nyílni a negyedik első osztály, a helyett, hogy „meg fog nyílni a harmadik első osztály“, mert eddig csak két első osztály volt föllállt.

— **A földadó-kivetési lajstromok** holnapról, április 5-iktől 13-ikig a városház pénztári helyiségében közszemlére ki vannak téve. A folyó évre 19511 frt 44 kr tesz a kivetés összege. Akik a kivetés ellen felszólalni kívánnak ezt írásban benyújthatják a pécsi kir. pénzügyigazgató-szűhöz; és pedig azok, akik a kivetési lajstromban megállapított adóval már a múlt évben voltak megróva, — azok a lajstrom kitéltől napjót követő 15 nap alatt tartoznak az irásos felszólalásukat benyújtani: akiket pedig most első ízben terheltek meg, azok az adótorozásuknak az adókönyvből történt bejegyzését követő 15 nap alatt tehetik meg felszólalásukat.

— **Por.** Hogyan is monda az ősi halotti beszéd? „Látjátok feleim szemekkel mik vagyunk? Bizony por és hamu vagyunk.“ Csakhogy ezt a hegedősök korszakában a halott fölött mondta el a prédikátor, most pedig mi az élek fölött mondjuk el ugyanezt. Ott járunk a Király-utcaán, ott járunk a Percel-utcaán, a Kisfaludy-utcaán, a Nepomuk-utcaán; de ott járhatunk akármelyik utcaán: eget elborító, szemet elvakító, ruhát belepörizgalmatlan por mindenütt. Mindig is volt por ebben a városban, hiszen mit hintettek volna az emberek egymás szemébe, ha ez nem lett volna; mindig volt itt por, hiszen mit vertek volna föl azok a szenázások ügyök, melyek nélkül a mi kedves városunk sem szűkölködött, de amny por, mint az idén, még sohasem volt. Tessék a város töröképet elővenni azon kiböködni, hogy az építési bizottság által adott engedélyek szerint hol folynak most építkezések. Egész fölfordulást lát azon a mappán, az ember; ásnak le a mélybe, emelnek föl a magasba, és ez mind porral jár, írtózatok, föjtő porral. Meneküljtek innét tüdőbajosok, vagy imádkozatok eséért, ami azt a város fölött megálló állandó porfelleg lecsapja oda, ahonnan keletkezett. Eső? hiszen azt — olyat, amilyent — mi is tudnánk eszámni. Ott a mi vízvezetőkünk, talán sürűben is öntözhetőnk most már, tekintettel e nagyban megindult építkezésre, mely örömmel tölti el a lokál patriótá beklünt, de a melynek eddig csak a kellemetlenégeit és a porát nyeljük. Hasonlóképen szigorúan meghagyhatók az építőknek, hogy a lebontandó, többnyire százados vén porlado falakat erősen öntöztesek, ne csak úgy fölül, hogy tessék-lássék, hanem munka előtt olyan alaposan, hogy a falak akár átázzanak. Mert tessék elhinni, hogy ez a gyilkos por megszűntetni képes a fél várost; és tessék elhinni, hogy az ember egészsége olyan nagy hatalom, hogy annak joga van követelni a város intéző egvényeitől, hogy arra még annál is nagyobb gondot fordítson, mint amennyit a bikaállományra pazarol.

— **A kórház kiépítési munkálatait** e hó végén kezdik meg. Az árlejtésre a napokban becsújtják a hirdetését. Az emelendő elkülönítő épületnek még ez év november elsejére kell elkészülnie, a többi épületnek pedig lehetőleg az idén kell tétő alá kerülnie. Az összes munkáknak 1885. évi június 30-adiára kell elkészülnök.

— **A pécsi izraelita öngyület** e hó 15-én délután 2 órakor az izraelita hitközség tanácstermében tartja meg rendezévi közgyűlést. A öngyület évi bevételét kitelt 5973 forint 91 krajcárért, mely összebből 1014 frt 22 kr. pénztári maradvány emén ez évre hozottát át. Az egylet vagyona a múlt év végén kitelt 13429 frt 61 krajcár. A rendezé tagok száma meghaladta a 253-at. Az egylet tiszteletbeli elnökei: Aht Julia és Schulhof Róza asszonyok, egyletiek elnök Weiller Sarolta, egyletiek elnök Stern Karolina, pénztárnok Goldberger Karolina és titkár Weisz Gábor.

— **Elgazott kis leány.** Tóth János arányos lakos az egerszegi erdőből fát fuvarozott; megrakott kocsijával Bakán keresztul hajta a hidon át olyan vizgázatlanul kanyarodott be egy utcaába, hogy az utcaán több gyonnek társaságban játszó 6 éves Boricz Ilonát a lovak eltiprtaák, a kocsit pedig keresztul ment a szemközti kis leányon. A kerekék alól kiszédett leánya jobb lába egészen a törzsnél eltorított, a jobb karja is súlyosan megsérült. A csendőrség — bár a gondatlan fuvaros a leány apjával, Baricz Adámmal nyomban ki is egyezett 30 frt készpénzben és egy fuvarban s a leányt a maga kocsiján elvitte is Gyúdra, egy esztrakóhoz — a

szentlőrinci járásbírósnágnál följelentette az esetet.

— **Kőmálás.** A Deamp Imre (Jankovich) féle kőhányában tegnap reggel vizgázatlanság miatt baleset történt. Buzás Adám napozásmára mintegy másfél köbméternyi kőtörmelék szakadt a bányaaldból, mely Buzást a földre terítette. A törmelék legnagyobb része a mélységbe zuhant s így Buzás nem sérült meg életveszélyesen. A kőhányában ápolják.

— **Adomány a tüzoltótestületnek.** A pécsi szeszérlők, kiknek irgalmasok utcai pinégyben minap meggyuladt a spirítusz, a biztosításból nekik jutott kárpótlási öszszegzet, 25 frtot, még 50 frtot megszerelve — tehát összesen 75 frtot — az oltási munkát teljesítő tüzoltók testületének adományozták.

— **Nyílt kert a színház keleti oldalán.** Azzal a főmaradó üres telketek, mely a színház keleti oldalán a Johan-féle ház alatt marad, még ma sincesnek tisztában a városházán, mittevek legyenek. A színház költségeket egybeállításánál ez a telek, mint nagyon szerepelt, az eladásából nyerhető öszszegzet a költségek fedezésére szánták. Akkor, nehogy elhamarkodják a dolgot, nem siettek az eladással. Időközben aztán arra gondoltak, hogy tulajdonképen kár is lenne azt a telket eladni. Külön házteleknek nem elég, a színháznak pedig levegő is kell, ne legyen úgy házak közé préselve. Körülbelül elhatározták azt, hogy azt a helyet parkirozzák. E miatt, hogy a tulsó oldalon is szimmetrikus legyen a színház környéke, a Schwarz-féle építkezésnél nem engedték meg, hogy az építendő tánterem lenyuljon a Percel-utcaán, hanem ott némi szabad helynek kell fömaradnia. A keleti részen levő térségére erősen számít a polgári kaszinó, mely azon esetre, ha a telket megkapná, ezen az oldalon díszes főbejárattal építtetne. A kérdést talán legjobban úgy lehetne megoldani, hogy a város, mely oit úgy is nyilvános kert-félek akar létesíteni, adja oda a teret a polgári kaszinóknak, az azt díszesen parkirozathatná s miután magának már van vendéglőse, azzal ott a közönség számára is szolgálathatna ki ételket és italokat. A város ezzel egy igen szép üdülő helyet kapna a király-utca kelles közepén.

— **Polgári kadét vizsga.** Erdékes újítás az, a melyet katonai téren legközelebb be fogunk hozni. Ez az újítás, mint a M-g írja, abból áll, hogy azoknak, a kiknek kedvük van a katonai pályára lépni, nem szükséges valamely katonanevelő-intézetet elvégezniök, hanem jelentkezhetnek egy u. n. kadét-vizsgára. — Ugyanez áll azokra nézve is, a kiknek önkéntesi jogosultságok nincsenek. Mielőtt ezt a kadét-vizsgát lehetnének, egy évig kell reá készülnök és ha a vizsgát sikerrel állják, kadétrangot kapnak. Ezeket a kadétvizsgákat évenként egyszer, október 1-10-ig tartják. A sajtúközleg írt folyamodványban meg kell az illetékek jelölne, hogy mely fegyveremmel kíván szolgálni és aztán a vizsgát az illető fegyveremnek megfelelő kadétiskolában teszi le. Ez a praktikus újítás valószínűleg azt fogja eredményezni, hogy a katonai pályára a polgári társadalomból igen számosan fogunk menni, mert a katonatiszti rang megszerzése ezzel nagyban meg lesz könnyítve.

— **Uj vasuti menetrend.** Szolgálatot vélnék tenni olvasóinknak, mikor lapunkban, a hányzszor ezt terden megengedi, a Pécsről induló és ideérkező vonatok menetrendjét közöljük. Május 1-én új menetrend lép életbe és az általunk lapunk 6-ik oldalán közölt menetrendet változtatásra már tekintettel volt.

— **Nincs többé próbatanítás.** Sokat bszantotta a tanítókat némely falusi is-

kolaszéknek az a furesa eljárása, hogy a pályázó tanítókat a választás előtt előbb megexaminálták, azaz próbatanítást kívántak tőlük. Ezek óta egymásután irtak föl a tanító-egyletek a lealázó és a tanítói képességet méltán sértő eljárás ellen s csak most jutott eszébe a miniszteriumnak tenni róla. De hát végre is tett róla, elküldvén rendeletét a kir. tanfelügyelőhöz: „Fölhivom a tanfelügyelőséget, hogy mindazon tudomására juttott vagy jutó, akár községi, akár felekezeti iskolai tanítótávlasztási eseteket, melyeknek a tanító megválasztása a pályázók által az illető iskolaszékek előtt tartott próbatanítási figyelembe vétele alapján történt, a község és az iskola jelleget és fokozatának értesítésével haladéktalanul jelentse ide fel.“

— **Antiszemita bolondgomba.** A berlini „Antisemitische General Anzeiger“ című lap Kossuthról olyan nekrológot hoz, a mely bizonyára nem fogja eltevesztetni hatását. Németországban már kacsognak is rajta minden korban. A következőket írja a félboldal ekkiről: „A zsidó-magyar forradalmár, Kossuth Lajos végre meghalt Turinban. Születési névre Kohut Lévinek hívták, később lett belőle Kossuth; főségúráló működését 1830-ban kezdte meg, a mikor a párisi „Alliance universelle izraelite“ megkezdte Európaszerte forradalmi agitációját. 1848-ban tagja volt annak a zsidó ötoszibizottságnak, a mely a Rothschild segélyével az állami rendet föllorgatta. Angliában a zsidó Disraeli, Franciaországban a zsidó Cremieux, Olaszországban a zsidó Mazzini, Németországban a zsidó Marx, és Magyarországon a zsidó Kossuth volt az, a ki a forradalmat csinálta. Csakis az elzsidósított magyar sajtó képes egy olyan zsidó-ból, mint Kossuth, nemzeti hőst csinálni stb.“ És ez az ur Berlinben szabadon jár és kényszerubbony nélkül vezérekkezik. Hanem legalább antiszemita.

Kakutyi uram Budapesten.

Hát úgy esőt a komám uram, hogy mondog, a Kossuthi temetésire mőnk külödsége csak jó magam is fimenek Budapestre, hát 48-ban én is honvéd voltam, ma biz az ugy dukál, hogy én is főn lögyek, mikor Kossuthi apának temetik. Be is mőnk Pécsre oszt fölültem a vonatra ugy éjtelkor. Hát mögyünk. Det ugy összevőttünk zsuffoia, hogy én azt hittem, hogy ha mi mind főmőgyünk hát nem lösz hel maj a városba, mind möbtőjük. Ennye de szereretem vőna abba kupetába alunni, de hát mondom nem löhetőt mög jó formán zsuuszogni sem. Rőzge fél kilenc felé csak azt kajátja a konduktor: „Ferenc város őt pere.“ Na mondog mög öt pere és én is mög látom azt a naceruú temetést. Ahá! vartunk félőráig, hát a masina csak nem akar megindulni, alighanem hivta a másikat, mer mindég fűtőt neki, aztán mög ojjan nagyokat fűt, löhetőtt látni, hogy ki van fáradva, osztán montam a Gölöntser szomszédnak, mög a Markos Pistának, hogy segítsünk a masinának, aztán tőjjük háturru a kocsiakat, de az a dög masina csak megeső-könyösödött oszt ippeg hogy egy tappottat se mönt.

Ben a kupetában vót egy kaputos embőr az aszonta, hogy az a vasuti jebő — olyan piros mög fehér földfordított lapát, az nem engődi a masinát tovább mönni. Hát mondog, azon könnyű segíteni, oda mönök aztán mög akarom fordítani, eceő csak rám kaját egy piros zászlós embőr.

— Nem mögy ke onnan? Mit akar ott?

— Hát el akarom vőnni ezt a lapátot mit ijegszeti ezze a vörös formájáva a masinát.

Erre e vőtte a kezembő aztán aszonta, hogy ostoba paraszt.

— De mánt hajja, mondog, nálunk odahaza nem tart másfé őráig öt pere. Ugye hogy löfztem?!

Ippeg hogy emontam ezt neki, hát e kiatja magát a konduktor, hogy „beszani.“

En oszt beütem és möntem a masináva Budapestre.

Hú koma! Maga azt e se képzeli mijen az Budapest! Csupa templomokból van neki az utcája de efelejtötték a körösz-tórátnni. Emegettem is vátig a kalapomat, de hát Isten becsása mög a bűnömöt, bizony efarattam bele, aztán sokáig nem vőttem megint le.

A Kossuthi temetésürü nem is szölök azt óvasatja kee az újságokbő, hanem láttam én ott valamit, amijent mög nem pipátam, hát mönök a keresek uton befelé, hát eceő csak látom, hogy gyün egy masina se lö előtte, se kéménye, csak ha tele van embőre, hát megindul, aztán amikor le kö száni, akko mög úgy mögáll mintha leragaszották vőna, osztán se nem fűtül, se semmi, má mondog e nem Isten tereménye. En rá nem üttem vőna a világ minden kinseséert.

E mögyök a muzeum elö hát ott látom ám aranyszájú szent Jánosnak a szobrárt.

Na má koma, dej igazán nem tudtam, hogy aranyszájú szt. János magyar embőr vót. Hanem efaradt már szegény én állásban, hát hoztak széköt alája aztán leüt.

De már mondog, egy miatýnkot csak elimádkozom, le is vőttem a kalapomat el is montam, aztán emőntem a lánchidon körösztü Budára.

Hát mikor körösztü akarok mönni, hát ott vót egy embőr, aki répléh darabokat áritt darabját garasáva, de mondog hátán agyva egy hatosér! Ászonta csak egy kő. Hát mög vőttem azt az egyet, aztán át mögyök, hát uramfia ott mög e vőttek tülem, amit a saját pénzömön vőttem, akko monták csak mög, hogy az biléta, a mig nekü nem szabad körösztü mönni a hidon.

Ott lüt aztán fölütünk egy kigyóra valami sikló löhetőtt, amelyiknek hun a farka vót főn hun a feje aztán a fejün is farkán is vót kupetá a melikbe bekölött üni.

Hát szépen föl értünk a várba, de már azt soha se fogom efelejtani amit ott láttam. Vót ott egy szobor a diszlőrn: az a szabacság szobra. Hej koma itt tudtam ám csak szépen elimádkozni a magam miatýnkját, aztán rőstetem is nagyon, hogy könyözött a szömöm, hát csak ugy az igom ujjava türtem le, hogy lopva, hanem egy helos fiatal embőr rám szót, hogy laggya csak öreg folni a könyzeit nem szegyen az! Hát én aztán hattam is, hogy fojjon, a mig benne tart.

— No hát mikor má mögnéztük, akkor visszaműntünk ahőho az aspisőv vagy siklóhő vagy mihő, oszt! lemőntünk rajta. Jaj komám azt hittem, hogy a pokkőba mögyünk le, vátig fogozkodtam, hogy maj ísfontartom magumát, má az Istennek is ajátam testömöt leköttem, mikor állü kizsáhattunk, de mán embőr lögyök, aki engöm mög eceő fő bír rá ütteni.

Az idő má későre jár, mondog, emőnök ki a pállázhőhő. Hát nem egész Budapestet össejártam, amig kitaláltam?!

Dehonem. Hanem mög azt is mög akarom komám urammak mondani, hogy Budapestön mög nappal is jár az utéan a bakter, egyre trombitál, hanem alighanem mög fiatal löhet, mer mindég csak hármát fuj tizenkét órákor is.

Főn Budapestön annyian járkának az utéan, mintha mindennap buesü vőna. De mán most nem mesélök többit, mer hát jó lösz hazamönni.

Hát az Isten mögályja kedves komámuram. Jó égességöt. Eleste: Pipifax.

TÁVIRATANK.

Kossuth fia Budapestén.

Budapest, április 4. (Eredeti távírát.) Kossuth Ferenc és Lajos Tódor ma megtekintették a honvéd-szobrot, aztán fogadták Gerlöczy polgármester vezetése alatt a főváros küldöttségét, mely a fő- és székváros részvételt nyújtotta át. Gerlöczy polgármester hosszabb beszédben eszette a magyar nemzet részvétét. A polgármester beszédre Kossuth Ferenc válaszolt, köszöntet mondva azért, hogy a főváros volt első, mely elhozta szívét akkor, midőn a nagy esapás az ő szivüket megtörte. A főváros megmutatta, hogyan kell megbecsülni a nemzet nagy halottját. „Az által, mondá, hogy a főváros hazahozta atýnkát, lehetségessé tette, — hogy a nemzet kimutassa kegyeletét.“

Utána Kossuth Lajos Tódor szólt, meghatón fejve ki köszönétét. Délben Kossuth fia a temetőbe hajtottak és megkossorustak Deák és Bathányi mauzóliumát, aztán megtekintették Klapka és Irányi sírját. Több lap azon hire, hogy Kossuth Ferenc vasárnap Czeglőre utazik nem való. Kossuth Lajos Tódor holnap vagy holnapután Olaszországba utazik. Kossuth Ferenc három hétig marad itt. Programm körutakról mög nincs.

Az orosz trónörökös eljegyzése.

London, április 4. (A „Pécsi Ujság“ eredeti távírata.) Most már elhatározott dolog, hogy az orosz nagyherceg trónörökös Coburgban, Sergius nagyherceg esküvője napján Alice hessenai nagyhercegnővel magát eljegyezni fogja. Ezen eljegyzés nagyban hozzájárul az európai béke, illetőleg a hármás szövetség szilárdításához.

A gázgyári munkások sztrájkja.

Bécs, április 4. (Eredeti távírát.) A bécsi légszék-világító társulat 1600 munkása sztrájkol 8 nap óta. A sztrájkolók között eddig 200 tért a munkához vissza. A társulat csak azon munkásokat fogadja vissza, a kik felvételüket kérik és eddigi magaviseletük kielégítő volt.

Hivatalos árfolyamok jegyzései a budapesti áru- és értéktőzsdén.

(A Pécsi Ujság eredeti távírata.)

Április 4.	Péncz. árf. o. e.
1. Magyar aranyáradek 4 ^o /o	118.—
2. Magyar koronajáradek 4 ^o /o	95.—
3. Magyar vasuti kölcsön aranyban 4 ¹ / ₂ ^o 126.—	102.—
4. Magyar vasuti kölcsön ezüstben 4 ¹ / ₂ ^o 102.—	123.—
5. Magy. kel. vasut áll. kötv. 1876-ból	95.50
6. Magy. földtérhen. kötvény 4 ^o	100.25
8. Horvát-szláv földtérhen. kötvény	98.—
9. Magy. nyeresémsorsjegy kölcsön	152.50
10. Tiszazsák, és szegedi sorsjegykölcsön	143.50
11. Osztrák járadék papírban	98.50
12. Osztrák járadék ezüstben	98.25
13. Osztrák járadék aranyban	119.—
14. Osztrák koronajáradek 4 ^o /o	98.—
15. 1860. évi osztrák államsorsjegy	145.50
16. Osztrák-magyar bankrészevény	10.20
17. Magyar hitelbank-részevény	420.25
18. Osztrák hitelintézti részevény	360.30
19. Osztr. magy. államsvasuti részevény	340.25
20. 20. Frankos arany (Napoleon) részvény	9.99
21. Nemzet. birodalmi marka	61.05
22. Londoni vista	124.70
23. Parisi vista	49.50
24. 20 márkás arany	12.21

Időjelzés:

változó felhőzt, enyhé, száraz,

Felölös szerkesztés és lapfajlajdos:

LENKEI LAJOS.

Nyomatott a „Pécsi Ujság“ nyomdájában.

Pécs állomás menetrendje.

— Érvényes 1894 évi május hó 1-től. —

Vonat szám	neme	Érkezik			Indul			Közvetlen csatlakozás
		Honnan felől	Pécsre napsz.	óra perc	Pécsről napsz.	óra perc	Hova felé	
1804	szem.	Budapest	reggel	5 12	reggel	5 35	Bosna-Brod	Villányon Mohács fele Dalyan Szabadka fele.
1807	"	Bosna-Brod	d. e.	8 01	—	—	—	—
1842	vegyes	Uj-Dombovár	"	8 23	—	—	—	—
1801	gyors	—	—	—	d. e.	8 24	Budapest	—
6311	vegyes	—	—	—	"	8 29	Bécs	Villányon Mohács fele Dalyan Szabadka fele Vinkovcan Bosna-Brod fele
6302	szem.	Bécs	d. e.	9 39	"	9 49	Vinkovce	—
1805	"	Bosna-Brod	"	11 18	"	11 34	Budapest	Uj-Dombováron Báltaszék és Zakány fele
1853	vegyes	—	—	—	d. u.	2 44	Uj-Dombovár	Uj-Dombováron Zágráb-Fiume fele
1806	szem.	Budapest	d. u.	4 08	"	4 20	Bosna-Brod	Villányon Mohács fele
6301	"	Vinkovce	"	5 50	este	6 32	Bécs	—
1802	gyors	Budapest	este	7 44	—	—	—	—
6312	vegyes	Bécs	"	8 00	—	—	—	—
1808	szem.	—	—	—	—	8 13	Bosna-Brod	—
1803	"	Bosna-Brod	éjjel	11 02	éjjel	11 40	Budapest	Uj-Dombováron Báltaszék, Zágráb-Fiume fele

2 arany, 13 ezüst érem
9 dísz- és elismerő okmány.

Kwizda Ferenc János

KWIZDA-féle Restitutionsfluid

cs. és k. kiv. szab. mosóvíz tovaknak.

Egy palaakkal frt 110 o. d.

30 év óta udv. istállóiban valamint katonai s polgári nagyobb istállóiban is használataiban; nagyobb erőfeszítések előtt és után erősítést; továbbá ficamodások, randulások, az inak merevsége s más így alkalmaknál; Képesíti a lovat kiváló teljesítményekre ideváltatvánál.

Tomlin kir. udv. szállító

Tessék a főtöbbségi védjegyre figyelni a vételei határozottan kifejező Kwizda-féle Restitutionsfluid.

Főletét: kerül. gyógyszerár 4790 Korneuburgban.

Kapható a gyógyszerárakban és drogistáknál.

Köszvény és osziban szenvedőknek ezennel a legújabb körökben

Horgony-Pain-Expeller

elnevezés alatt dicsőreleg ismeretessé vált *Tinct. Capsici comp.* ajánlólóg legyen emlékeztető hozva. Ez a népszerű házi-szer 25 óta, mint legmeghírbotebb fájdalomcsillapító bebiztosítás ismeretes és mindmáig által, a kik használták igen kedvelték, úgy hogy további különös ajánlása nem szorul. Urege 40 kr., 70 kr. vagy 1 f. 30 krnyi aron a legtöbb gyógyszerárban kapható. Azonban a „Horgony” védjegyre ügyelendő, mert csak a város horgonymal ellátott üvegek valódiak. Ha a valódi Pain-Expeller helyben nem volna kapható, akkor forduljunk a gyártó gyógyszerárhoz: Richter gyógyszerár „az arany országhoz” Prágában vagy Török József gyógyszerárhoz Budapeston.

A legújabb jelentékenyen javított

„METEOR”

önműködő ajtózárlat légnyomású ütközőkkel egyetlen a maga nemében, mely egyszerű és mégis elmes szerkezeténél fogva kezeskedik

megbízható, zajtalan zárásról,

még ha az ajtók a legerősebben csapatnak is be.

A „METEOR”-t minden laikus föllillesztheti az ajtókra azok megsértése nélkül és ismét leveheti, az ajtók csukódása szerint szabályozható és így elpusztíthatatlan templomok, iskolák, vendéglők, éttermek, kávéházak, hivatalok, üzletek és magánházak ajtóinak számára.

Nincs semmi zűrej a becsukódásnál és megvédi a kártól.

A „METEOR” ára 14 frttól kezdve fölfelé kapható a készítőnél:

PAPP ISTVÁN

Pécs, Ferenciek utcája 32-ik szám.

3 (három) évi teljes jótállás. 4836

Minden hasonló készítménnyel szemben előnyben kell részesíteni ezen labdagokat, melyek mentesek minden ártalmas anyagtól s a legnagyobb erősséggel használhatók az altesti szervek betegségeinél, könnyen használtak és vértisztítók. Egy gyógyszer szem kedvőző és amellett egészen ártatlan, abb

szerkedéseket

a legtöbb betegségeknek e biztos forrásait olvasni és cukrozott alakja — aip még a gyermekek is szívesen veszik. Ezen labdagok dr. Pitha n. ari infúzióscsőtől igen megízeltő bizonyítvánnyal lettek kifűntetve.

Egy 15 labdagot tartalmazó doboz 15 kr, egy henger (8 doboz, 12 labdag) ára csak 1 frt o. d.

Óvás! Sürgősen kérjük, hogy azokodjanak az utazásoktól. Kérgeken határozottan Neustein-féle Erzsébet-labdagokat. Csak akkor valódi, ha a dobozon lövévényesen bejegyzett védjegyünk vörös nyelvével „Szt. Lipót” és a mi cégünkkel: „Gyógyszerár a „Szt. Lipóthoz”, Wien, Stadt, Ecke der Spiegel- und Plankeugasse” olvasható. Főraktár **Bécsben**: potheke zum heil. Leopold, des Ph. Neustein, Innersadt, Ecke der Planke- und Spiegeugasse, Főraktár **Pécsett**: Szt. Péter levél Zsig. László és az Irgalmasok gyógyszerárára E. Sellyén: Uwira Ferenc gyógyszerárára.

Réder Károly

PILSENI SÖRRAKTÁRÁBAN

Pécsett, Mór-utca 5. sz.

a palacksörök szállítása és házhoz küldése **13** naponként **2-szer** történik. **11**

A nagyérdemű közönség kényelmére ugyanitt raktáron van **az új Scholtz-féle sörgyár gyártmánya is.** és pedig minden sör-faj oly áron, mint a gyárban, házhoz szállítatik.

☞ Szives figyelembe! **☜**

Az új töltőkészülék által azon helyzetben vagyck, hogy palacksöreimet mindig frissen és erejének elvesztése nélkül szállíthatom áremelés nélkül. Ez által t. vevőim megkíméltetnek attól, hogy nagyobb készletet kelljen beszerezniök, mert már 5 palack is házhoz szállítatik és így a valódi pilseni sör egy pohárral

csak 8 és fél krajcárba kerül.

Legelegánsabb ujdonságok!

A tavaszi és nyári idényre menyecskék és leányok számára kalapok

párisi és bécsi minták szerint

a legizlésebb díszszel, a legegyszerűbbtől a legválasztékosabb kivitelben, kaphatók továbbá a kalapdíszítéshez szükséges mindennemű cikkek a legjutányosabb áron

STERN BERTA

divatárusnőnél

Pécs, Bazárépület, az udvarban. Bejárat a Király-utca és a Széchényi-téren.

Ugyanitt kalapok díszítésre és átalakításra elfogadtatnak.

UTMUTATÓ.

HELD GUSZTÁV bútorkárpitos és díszítő Pécssett, Mária- és Megye-utca sarkán.

SKROBAY ISTVÁN vendéglője és sörödéje Király-utca, Hattyu-épület.

REINHARDT JÁNOS (ezel. Hügel Nándor) kocsigyáros, mázoló és festékraktár.

KRAUSZE IGNÁC menyasszony-kelengye, fehér- és vászonáru raktár (a sziléziai-hoz) Pécssett, Széchenyi-tér.

FICHTL KÁROLY kerékpár gyári raktár és mechanikai műhelye Pécssett, Majláth-tér.

Mondásomat betartva Akarok igaz ember lenni Látom azt, hogy állításon nem igaz, Vigyázva kérdeztem, nem említve sem-Igérni nem akar, mert fiatal [mit, Nincsen semmi baj. Várjon még egy kicsit, megjön minden, a minék jönni kell. — Tiszteelője. Választ olvasásról kérek. 4866

Nyersselyem Bastruhákra alkalmas kelméket öltönyként 9 frt 50 kerti és jobb fajtájúakat is, valamint fekete, fehér és színes selymekémet méterenként 45 krtól 11 frt 65 krt, sima, kockázott, eszikott, mintázott és damaszott stb. minőségben (mintegy 240 fajtában és 2000 különböző szín s árnyalatban) szállít postabér és vámmentesen a privátgrendelőik lakására **Henneberg G.** (és. kir. adványt szállító) **selyemgyára Zürichben.** Minták póstafordulóval küldetnek. Svajcha címzett levelekre 10 kros és levelezőlapokra 5 kros bélyeg ragasztandó. 4721

Gépész-kovács.

28 éves, nős, keres hasonló alkalmazást. — Szives megkereséseket e lap kiadó-hivatala közvetíti. **A. B.** jegy alatt. 4863.

Keresek Pécssett

egy jó forgalommal bíró fűszerüzletet (nagyan és kicsinyben) átvételre, esetleg **társ** képen avagy egy jó forgalmu piacon levő **helyiséget**. E tekintetbeni ajánlatok „**B. M.**“ jel alatt **Sikray S. hirdetési irodájához** Budapest, VI. Váci-körút 33. sz. a. címzendők. 4867.

Nyilvános köszönet.

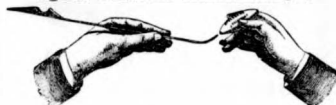
Mindazon barátaink és ismerőseink, kik egyetlen, drága gyermekünk

Erzsike

elhalálózása és temetése alkal-mával résztvettük által mély fájdalomunkat enyhíteni óhaj-tották, ez uton leghálás kö-zszönetünket fejezzük ki.

Pécssett, 1894. ápril hó 4-én. 4868. **Gózon István és neje.**

Igen fontos találmány!

a „COLUMBUS“ cimbalomverője.

Az époly fáradságos, mint alaktalan pamutozást és cörnzást feleslegessé teszi, a mennyiben egyszer-rién reáluzandó a verőpálcára, melyről mindenkör-le is húzható; a legfinomabb nemesből készül, a verő-pálcákra rásimult és selyemgubó alakú; megszünteti a pamutotzt tomitó hatását a kellemtelen kopogás helyett kellemes csengő hangokat nyertünk, soha-sem pusztul el, miután esetleges kopás után egy ke-véséssel forgatva, ismét egy új verőfejet pótol; ára a verő-pálcák minősége szerint: frt 2.—, 2 10, 3.— és 3 50. Külön a „Columbus“-tejek párja 1 frt. (eltalálójá a **STERNBERG ARMIN és TESTVÉRE** cég. es. és kir. kiz. szabadalmazott hangszeripar. Budapest, VII. ker. Kerepestút 36. sz. — A „COLUMBUS“-cimbalomverő- czészerségéről kiváló szaktekinté-lyek elismerő nyilatkozatai tanusoknak 4044 **Kivánatra nagy képes árjegyzék cimbalomokról és más egyéb hangszerekről ingyen és bérmentve.**

Polgári sörfőzde Pilsen.

Van szerencsém a nagyérdemű sörfogyasztó közönség becses tudomására hozni, hogy

Réder Károly úr

nincs feljogosítva a Pilseni polgári sörfőzde nék raktár címét használni, miután tőlünk néhány hónap óta nem vett és ha mégis a mi jegyünket árusítja, úgy **hamisítványnak** tekintendő lenne.

Kiváló tisztelettel

LÖFFELMANN VILMOS

a „Pilseni polgári sörfőzde“ magyarországi képviselője.